

## บทที่ 1

### บทนำ

#### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะประเทศใดก็ตามส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการศึกษากันมาก เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตแก่ทรัพยากรบุคคล ซึ่งเป็นทั้งเป้าหมายและหนทางไปสู่การพัฒนาประเทศ ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในวงการศึกษา ก็คือ "ครู" เพราะครูมีหน้าที่ในการสอน ให้คำชี้แนะและหน้าที่อื่น ๆ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการแก่บุคคล ซึ่งหมายถึงหน้าที่ในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของสังคม จากบทบาทที่สำคัญต่อการศึกษาของคนทั้งประเทศทำให้ครูมีภารกิจที่ยิ่งใหญ่ มีความหลากหลายในหน้าที่ความรับผิดชอบ และเมื่อภารกิจมีความสำคัญ มีปริมาณมากเท่าใด ก็ยิ่งต้องใช้ครูให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

ผู้ที่สามารถควบคุมครู ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุดคือ ผู้บริหารวงการศึกษา ในการจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษา ความสำเร็จและความล้มเหลวส่วนหนึ่งมาจากการบริหารงานของผู้บริหาร ผู้บริหารจึงเป็นตัวหลักที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อหน่วยงาน ต่อผู้ได้บังคับบัญชา และต่อผลงานอันเป็นส่วนรวม คุณภาพและบทบาทของผู้บริหารมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับคุณภาพของสถานศึกษา รวมทั้งมีผลสะท้อนต่อผลงานและวิธีปฏิบัติงานของสถานศึกษาแต่ละแห่งเป็นอันมาก การบริหารสถานศึกษาจึงเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารที่จะต้องกำหนดแบบแผน วิธีการ และขั้นตอนต่าง ๆ อย่างมีระบบ เพราะถ้าระบบการบริหารงานไม่ดี จะกระทบกระเทือนต่อส่วนอื่น ๆ ของหน่วยงาน

นักบริหารที่ดีต้องรู้จักเลือกวิธีการบริหารที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะให้งานนั้นบรรลุจุดหมายที่วางไว้ การบริหารงานจึงต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ เพราะการบริหาร หมายถึง ศิลปะแห่งการทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยคนอื่น ซึ่งนักบริหารมีหน้าที่วางแผน จัดองค์การ อำนวยการ และควบคุมทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรอื่น ๆ ให้ดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้น พระเมธีธรรมภรณ์ (ประยูร

ธมฺมจิตฺโต) (2541 : 5 - 9) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของนักบริหารที่ทำหน้าที่สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีจะต้องมีคุณลักษณะ 3 ประการคือ 1) จักขุมา หมายถึง มีปัญญาองการณีกาล (Conceptual Skill) คือ ความชำนาญในการใช้ความคิด 2) วิฐุโร หมายถึง จัดการธุระได้ดี (Technical Skill) มีความชำนาญด้านเทคนิค 3) นิสฺสยสัมปนโน หมายถึง พึ่งพาอาศัยคนอื่นได้เพราะเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดี (Human Relation Skill) มีความชำนาญด้านมนุษยสัมพันธ์

นอกจากนักบริหารที่ดีจะต้องมีคุณลักษณะทั้ง 3 ประการดังกล่าวมาแล้ว วิธีการบริหารก็เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการบริหารได้ ซึ่งสรุปได้ 3 ประการ ตามนัยแห่งอริปไตยสูตร คือ 1) อัตตาริปไตย หมายถึง การถือตนเองเป็นใหญ่ เป็นวิธีการบริหารที่ได้งาน แต่เสียเรื่องการครองใจคน 2) โลการิปไตย หมายถึง การถือคนอื่นเป็นใหญ่ นักบริหารประเภทนี้ได้คนแต่เสียงาน 3) ธรรมาริปไตย หมายถึง การถือธรรมหรือหลักการเป็นใหญ่ ซึ่งทำให้ได้ทั้งคนและงาน

คุณธรรมจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะเสริมสร้างความสงบสุขและความเจริญให้แก่บุคคลทั้งส่วนตัวและแก่ประเทศชาติเป็นส่วนรวม ดังนัยพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2520 ว่า

"การที่จะทำงานให้สัมฤทธิ์ผลที่พึงปรารถนา คือที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรมด้วยนั้น จะอาศัยแต่ความรู้แต่เพียงอย่างเดียวมิได้ จำเป็นต้องอาศัยความสุจริต ความบริสุทธิ์ใจ และความถูกต้องเป็นธรรมประกอบด้วย เพราะเหตุว่า ความรู้ นั้นเป็นเหมือนเครื่องยนต์ที่ทำให้ขบวนการเคลื่อนไปได้ประการเดียว ส่วนคุณธรรมดังกล่าวเป็นเหมือนหนึ่งพวงมาลัยหรือหางเสือ ซึ่งเป็นปัจจัยที่นำพาให้ขบวนการดำเนินไปถูกทางด้วยความสวัสดิ คือ ความปลอดภัย จนบรรลุถึงจุดหมายที่พึงประสงค์"

อนึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระบรมราโชวาทแก่คณะครูอาวุโส ซึ่งเข้าเฝ้าเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2518 ว่า

"ครูตามแบบฉบับมักจะมีได้เป็นผู้บริบูรณ์ด้วยทรัพย์ ด้วยยศศักดิ์ อำนาจ และอิทธิพล หากแต่บริบูรณ์ด้วยสมบัติทางคุณธรรม"

ผู้บริหารการศึกษาเป็นครูที่เหนือกว่าครูธรรมดา เพราะเป็นครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการซึ่งมีความหมายอยู่ในตัวว่าใหญ่กว่าครูธรรมดา ผู้บริหารการศึกษาจึงควร

เป็นครูตามแบบฉบับที่บริบูรณ์ด้วยคุณสมบัติทางคุณธรรม ตามนัยพระบรมราโชวาทดังกล่าว นั้น โดยแท้จริง และเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าคุณธรรมคือคุณงามความดีเป็นตัวคอยกำหนดให้ คนประพฤติชอบ กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง และหลีกเลี่ยงในสิ่งที่ชั่ว ผู้บริหารในฐานะเป็น หัวหน้าต้องปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาสมควรต้องกระทำตนเป็นแบบอย่างแก่คนอื่นและจะต้องบังคับใจตนเองให้อยู่ในกรอบของศีลธรรมอันดี ด้วยเหตุนี้ ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องมี คุณธรรมประจำใจอยู่ตลอดเวลา เพราะคุณธรรมเป็นเครื่องส่งเสริมความสำเร็จและความ มั่นคงปลอดภัยในการประกอบอาชีพ และดำรงชีวิต ดังนัยพระบรมราโชวาทของพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแก่คณะกรรมการอิสลาม เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2523 ว่า "เมื่อบุคคลมีความรู้ทางวิชาการ มีธรรมะในศาสนาเป็นหลักความประพฤติ และจิตใจให้เป็น คนที่สุจริตยุติธรรมและขยันขันแข็งด้วยแล้ว ย่อมสามารถประกอบกิจการงานหาเลี้ยงชีพและ ดำรงชีวิตอยู่ได้โดยมั่นคงและสวัสดิ" ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องแสวงหาและประพฤติปฏิบัติตาม หลักคุณธรรมที่มีอยู่ในพระพุทธศาสนา

ผู้บริหารที่มีคุณธรรมจะเป็นที่เคารพนับถือของบุคคลในสังคม และสังคมก็คาดหวังที่จะได้คนดีเป็นผู้บริหารในองค์กรทุกระดับ ดังที่ พระมหาดิศร เดชรินทร์ (2540 : 60) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคุณธรรมไว้ว่า คุณธรรมมีความสำคัญต่อบุคคล สังคม และชาติ บ้านเมือง สังคมใดมีสมาชิกที่ไร้คุณธรรมจำนวนมาก สังคมนั้นจะมีความสับสนวุ่นวายยาก แก่การพัฒนา ผู้บริหารเป็นผู้มีอำนาจอาจบันดาลคุณและโทษให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ตั้งแต่ การพิจารณาความดีความชอบ จนถึงการเลื่อน ลด ปลด ย้าย และให้ออก ถ้าการกระทำดังกล่าวนี้เป็น ไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม และผู้บริหารมีคุณธรรมปัญหาก็คงไม่เกิดขึ้น แต่ถ้า ผู้บริหารขาดคุณธรรม มือคด ก็ล้มแก๊ง ใช้อารมณ์ นำเรื่องส่วนตัวมาเป็นเครื่องตัดสินจน เป็นเหตุให้ผู้เกี่ยวข้องจำนวนมากเดือดร้อนก็จะเกิดความวุ่นวายต่าง ๆ ขึ้นแก่หลายฝ่าย

ดังนั้น ผู้บริหารเป็นผู้ซึ่งมีอำนาจจึงต้องตั้งมั่นอยู่ในความถูกต้อง ไม่ใช่อำนาจไป โดยพลการ และควรน้อมนำเอาหลักธรรมมาควบคุมการใช้อำนาจของตน เพราะผู้บริหาร เป็นผู้นำ มิใช่เจ้านายผู้ทรงอำนาจ ในสภาพความเป็นจริงผู้บริหารบางคนยังมีพฤติกรรมทาง ด้านคุณธรรมไม่เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม จนทำให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพทาง การศึกษาเป็นอย่างมาก สืบเนื่องมาจาก ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของคุณธรรม สภาพ ปัจจุบันปัญหาที่เกิดจากผู้บริหารที่ไม่ยึดหลักคุณธรรมและไม่นำหลักธรรมมาประพฤติปฏิบัติ นั้นมีอยู่มากมาย ได้แก่ การขาดสติสัมปชัญญะ ไม่มีหิริโอตตัปปะ ลุแก่อำนาจอคติ 4 ไม่เจริญ

พรหมวิหาร 4 เป็นต้น ลักษณะของปัญหาเหล่านี้สามารถจำแนกปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารเป็นหัวข้อใหญ่ได้ดังนี้คือ 1) ปัญหาในเรื่องตน (การครองตน) 2) ปัญหาในเรื่องคน (การครองคน) 3) ปัญหาในเรื่องงาน (การครองงาน) 4) ปัญหาสภาพแวดล้อมอื่น

จากปัญหาพฤติกรรมด้านคุณธรรมของผู้บริหารในด้านการครองตน ครองคน ครองงาน ดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของพฤติกรรมด้านคุณธรรมของผู้บริหาร จึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ ที่มีต่อพฤติกรรมด้านคุณธรรมของผู้บริหาร ผลที่ได้ อาจใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมของผู้บริหาร อันจะส่งผลไปถึง ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานต่อไป

#### จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อพฤติกรรมด้านคุณธรรมของผู้บริหาร วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ 3 ด้านคือ
  - 1.1 ด้านการครองตน
  - 1.2 ด้านการครองคน
  - 1.3 ด้านการครองงาน
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของอาจารย์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ ที่มีต่อพฤติกรรมด้านคุณธรรมของผู้บริหารทั้ง 3 ด้าน โดยจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา คณะวิชา และประสบการณ์ทางการสอน

#### ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยให้ประโยชน์ดังนี้

1. ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมพฤติกรรมด้านคุณธรรมของผู้บริหารและบุคลากรต่าง ๆ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ให้ดำเนินการไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. เป็นแนวทางการพัฒนาผู้บริหารและเป็นการเตรียมผู้ที่จะเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารใหม่ ให้มีพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมเหมาะสมกับการปรับปรุงคุณภาพงานกรมอาชีวศึกษาต่อไป

3. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะทั่วไปของอาจารย์ในสังกัดกรมอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการเสริมสร้างและพัฒนาคุณธรรมสำหรับผู้บริหารในการวางแผนการฝึกอบรม สัมมนาอาจารย์ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ให้มีพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมเหมาะสมกับสภาพการณ์ในสังคมปัจจุบัน

#### ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาทัศนะของอาจารย์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ ที่มีต่อพฤติกรรมด้านคุณธรรมของผู้บริหารใน 3 ด้านคือ

1.1 ด้านการครองตน

1.2 ด้านการครองคน

1.3 ด้านการครองงาน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรเป้าหมายในสารวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ ในการวิจัยนี้ถือตามบัญชีจำนวนบุคลากรในปีงบประมาณ 2542 ประกอบด้วยวิทยาลัย 9 วิทยาลัย รวมทั้งสิ้น 681 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 246 คน

3. ตัวแปรที่นำมาศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของอาจารย์ จำแนกเป็น

3.1.1 เพศ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 อายุ จำแนกเป็น 3 กลุ่ม คือ

3.1.2.1 ต่ำกว่า 31 ปี

3.1.2.2 31 - 40 ปี

3.1.2.3 41 ปีขึ้นไป

3.1.3 วุฒิการศึกษา จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ

3.1.3.1ปริญญาตรี

3.1.3.2 ปริญญาโท

3.1.4 คณะวิชา จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ

3.1.4.1 วิชาสามัญ

3.1.4.2 วิชาชีพ

3.1.5 ประสบการณ์ทางการสอน จำแนกเป็น 3 กลุ่ม คือ

3.1.5.1 ต่ำกว่า 10 ปี

3.1.5.2 10 - 19 ปี

3.1.5.3 20 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของอาจารย์เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านคุณธรรม  
ของผู้บริหารในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ จำแนกออกเป็น 3  
ด้าน ได้แก่

3.2.1 ด้านการครองตน

3.2.2 ด้านการครองคน

3.2.3 ด้านการครองงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมด้านคุณธรรมของผู้บริหาร หมายถึง การประพฤติ ปฏิบัติตนของ  
ผู้บริหารในสิ่งที่ตั้งมจนวนเป็นนิสัยหรือจนเคยชิน โดยได้ยึดหลักคุณธรรม 3 ด้าน มีดังนี้

1.1 คุณธรรมในด้านการครองตน หมายถึง พฤติกรรมบริหารตนมีหลักหรือ  
แนวปฏิบัติประจำตัวเพื่อให้เกิดคุณความดีขึ้นแก่ตนและเพื่อไม่ให้ตนเองประพฤติปฏิบัติใน  
สิ่งที่ผิดและไม่ดีไม่งาม ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ควบคุมตนเองไม่ให้

ตกเป็นทาสของอบายมุข การไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่หาผลประโยชน์ การรู้จักอดทน และอดออม

1.2 คุณธรรมในด้านการครองคน หมายถึง พฤติกรรมบริหารบุคคลที่ยึดแนวทางปฏิบัติอันทำให้เกิดความศรัทธา ความเคารพนับถือ และยึดเหนี่ยวน้ำใจจากบุคคลอื่น ๆ ได้แก่ ใช้เหตุใช้ผล และหลักวิชาในการปกครอง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น มีความยุติธรรม มีความเสียสละ และมีความเมตตา กรุณา

1.3 คุณธรรมในด้านการครองงาน หมายถึง พฤติกรรมการบริหารงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่งาน ได้แก่ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใช้หลักประชาธิปไตย มีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและใฝ่รู้

2. ผู้บริหาร ในการวิจัยนี้หมายถึง บุคลากรผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ

3. อาจารย์ ในการวิจัยนี้หมายถึง ผู้สอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ ปีการศึกษา 2542

4. ทักษะ หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมของผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ

5. วิทยาลัยอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ หมายถึง สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดภาคเหนือ ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษา เชียงราย วิทยาลัยอาชีวศึกษา เชียงใหม่ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา พิษณุโลก วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ และวิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลย์โลก

6. อายุ หมายถึง อายุตามปฏิทินของอาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ ประจำปีการศึกษา 2542

7. วุฒิการศึกษา หมายถึง ปริญญาบัตรที่อาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ ประจำปีการศึกษา 2542 ได้รับการศึกษาสูงสุดจะเป็นคุณวุฒิต่าง การศึกษาหรือคุณวุฒิอื่นใดก็ตาม

8. คณะวิชา หมายถึง คณะวิชาที่เปิดสอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ

9. ประสบการณ์ทางการสอน หมายถึง ระยะเวลาที่อาจารย์ในวิทยาลัย  
อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ ได้ปฏิบัติการสอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษา

#### สมมุติฐานของการวิจัย

อาจารย์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ โดยจำแนก  
ตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา คณะวิชา และประสบการณ์ทางการสอน แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อ  
พฤติกรรมทางด้านคุณธรรมของผู้บริหารทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน

#### ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่าการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และการขอความอนุเคราะห์จากหัวหน้า  
หน่วยงานเป็นผู้เก็บให้ ได้ผลเช่นเดียวกัน และอาจารย์ผู้สอนให้ข้อมูลด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบึงฉลวย  
Pibulsongkram Rajabhat University



## กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมของผู้บริหารใน  
ทัศนคติของอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ มีกรอบแนวคิด  
ดังนี้

